

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 501/2014-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. augusta 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. R., zastúpeného advokátkou JUDr. Zdenkou Hulmanovou, Advokátska kancelária, Kysucká cesta 3, Žilina, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Er 1079/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. R. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. marca 2014 doručená a 17. júna 2014 a 20. júna 2014 doplnená sťažnosť J. R. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Er 1079/2004.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„V rámci exekučného konania vedeného exekútorským úradom J. M., súdneho exekútora, vo veci oprávneného... proti povinnému... o vymoženie 254.929,29 EUR, súdny exekútor J. M. vykonal dražbu nehnuteľností na... a súdny exekútor J. K. prihlásil svoju pohľadávku uplatnenú v exekučnom konaní č. k. EX 1109/2006 vo výške 11.629.810,05,- Sk vrátane úrokov z omeškania ku dňu 30. 09. 2008 do rozvrhu v exekučnom konaní č. k. EX 25/2004. Dňa 07. 05. 2009 sa uskutočnilo u J. M. prvé rozvrhové pojednávanie o výťažku z dražby, ktorú Okresný súd Žilina aj s prihliadnutím na moje námietky uznesením č. k. 24 Er 1079/2004-107 zo dňa 30. 08. 2010 neschválil. Neschválenie potvrdil aj Krajský súd Žilina uznesením č. k. 8 CoE/98/2011-174 zo dňa 30. 08. 2011. Dňa 01. 03. 2012 sa uskutočnilo u J. M. druhé rozvrhové pojednávanie o výťažku z dražby, proti ktorému som rovnako podal námietky dňa 24. 05. 2012, o ktorých nebolo Okresným súdom Žilina do dnešného dňa rozhodnuté.“

V súvislosti s touto skutočnosťou sťažovateľ podal predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 24 Er 1079/2004, na ktorú mu odpovedal listom sp. zn. 1 SprS 224/2013 z 2. júla 2013, v ktorom uviedol:

„V spise sa... žiadne podania týkajúce sa námietok od súdneho exekútora nenachádzajú. Preto sme požiadali exekútora, aby súdu predložil podklady na rozhodnutie súdu, ak také existujú. Dňa 18. 06. 2013 požiadavka bola expedovaná súdnemu exekútorovi...

Po prešetrení všetkých skutočností konštatujem, že sťažnosť nie je dôvodná. Zatiaľ tunajší súd nemal o čom rozhodovať. S ďalšími informáciami ohľadne námietok sa môžete obrátiť na súdneho exekútora ako účastník konania.“

Sťažovateľ sa domnieva, že v predmetnom konaní dochádza k zbytočným prietahom, a preto v petite navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Právo sťažovateľa, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na konanie bez zbytočných prietahov konaním Okresného súdu Žilina pod č. 24 Er 1079/2004 porušené bolo.“

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 15.000 eur, ktoré je Okresný súd Žilina povinný zaplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 24 Er 1079/2004 odôvodnená tým, že dosiaľ nerozhodol o námietkach sťažovateľa z 24. mája 2012.

Ústavný súd už v minulosti vyslovil, že úlohou okresného súdu, ktorý je v exekučnom konaní exekučným súdom, je „dohliadať“ na exekučné konanie a v tomto konaní (ako jediný oprávnený) rozhodovať. Exekučný súd rozhoduje o návrhoch účastníkov exekučného konania predložených mu exekútorom, pričom v niektorých prípadoch má vzhľadom na obsah týchto návrhov zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov ustanovenú lehotu na svoje rozhodnutie. Rozhodnutím o tom-ktorom návrhu účastníka exekučného konania sa jeho úloha v exekučnom konaní v podstate končí. Dĺžku trvania exekučného konania, ktoré začína doručením návrhu na vykonanie exekúcie exekútorovi a pokračuje niektorým zo spôsobov vykonávania exekúcie ustanovených vo štvrtej časti Exekučného poriadku, exekučný súd nemá ako ovplyvniť. Pre úplnosť však treba dodať, že pokiaľ ide o odklad, resp. o zastavenie exekúcie, za splnenia podmienok ustanovených § 56 a § 57 Exekučného poriadku môže exekučný súd v niektorých prípadoch rozhodnúť aj bez návrhu (m. m. III. ÚS 68/2013).

Z konštantnej judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie tohto práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemôže dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, pretože konanie o takejto sťažnosti pred ústavným súdom už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (m. m. I. ÚS 6/03 a rozhodnutím aj Európskeho súdu pre ľudské

práva vo veci Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

Pre účely overenia sťažnostných námietok si ústavný súd vyžiadal súvisiaci spis okresného súdu, z obsahu ktorého zistil tieto skutočnosti:

Okresný súd (okrem iného) I. výrokom uznesenia č. k. 24 Er 1079/2004-595 z 2. októbra 2013 rozhodol, že „*námietkam J. R... proti rozvrhu výťažku na rozvrhovom pojednávaní dňa 1. marca 2012, v časti týkajúcej sa uspokojenia úrokov z omeškania oprávneného, vyhovuje*“ a že „*námietky vo zvyšku... zamietá*“. Uvedené rozhodnutie v 35 vyhotoveniach okresný súd následne zaslal súdnemu exekútorovi pre účely jeho doručenia účastníkom konania. Z pripojenej poštovej doručenky vyplýva, že pri jej vypisovaní zrejme došlo k nesprávnemu označeniu čísla listu, na ktorom sa uvedené rozhodnutie okresného súdu nachádza („*uzn. 585*“, pozn.); pričom sťažovateľ ho mal prevziať 21. februára 2014. Na č. l. 585 sa v skutočnosti nachádza uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo V 4/2013 z 10. septembra 2013, ktoré podľa pripojenej poštovej doručenky sťažovateľ prevzal 9. októbra 2013.

Opravným uznesením č. k. 24 Er 1079/2004-710 zo 6. februára 2014 okresný súd vykonal opravu uznesenia č. k. 24 Er 1079/2004-595 z 2. októbra 2013 v časti týkajúcej sa poučenia; uvedené rozhodnutie sťažovateľ prevzal 10. februára 2014.

Opravným uznesením č. k. 24 Er 1079/2004-713 z 20. februára 2014 okresný súd vykonal opravu uznesenia č. k. 24 Er 1079/2004-710 zo 6. februára 2014 v časti týkajúcej sa poučenia; uvedené rozhodnutie sťažovateľ prevzal 28. februára 2014.

Pri nazretí do súdneho spisu 28. apríla 2014 sťažovateľ požiadal o vyhotovenie fotokópií rubových strán listov č. 600 a č. 714, na ktorých sa nachádzajú poštové doručenky.

Preskúmaním súdneho spisu ústavný súd zistil, že v súvislosti s uvedenými skutočnosťami sťažovateľ okresnému súdu nevzniesol žiadne pripomienky/námietky, na základe ktorých by bolo možné spochybniť doručenie mu uznesenia č. k. 24 Er 1079/2004-595 z 2. októbra 2013 dňa 21. februára 2014. Preto vychádzajúc z prezumpcie správnosti jeho doručenia (t. j. pokiaľ nie je preukázaný opak,

pozn.), ako aj doručenia súvisiacich opravných uznesení okresného súdu ústavný súd dospel k záveru, že v čase doručenia mu predmetnej sťažnosti (4. marca 2014) bolo o námietkach sťažovateľa z 24. mája 2012 zo strany okresného súdu rozhodnuté, a teda k namietanému porušeniu jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy už nemohlo dochádzať. Ak by na základe podania opravných prostriedkov účastníkmi predmetného konania proti už citovaným rozhodnutiam okresného súdu došlo k ich prípadnému zrušeniu, bude mať sťažovateľ možnosť opätovne sa obrátiť na ústavný súd so žiadosťou o ochranu svojho práva vyplývajúceho z čl. 48 ods. 2 ústavy.

Keďže však v danom prípade ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva sťažovateľa, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, jeho sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. augusta 2014